

**KANCELARIA
SENATU**

BIURO LEGISLACYJNE

Warszawa, 20 lutego 2023 r.

**Opinia do ustawy o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych
oraz niektórych innych ustaw**

(druk nr 920)

I. Cel i przedmiot ustawy

W uzasadnieniu do rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 2938) podnosi się, że zmiany wprowadzane opiniowaną ustawą nowelizującą mają na celu upodmiotowienie lokalnych społeczności w zakresie ewentualnego rozwoju energetyki wiatrowej. Możliwość lokalizowania nowych inwestycji w zakresie lądowych elektrowni wiatrowych oraz odblokowanie rozwoju budownictwa mieszkalnego w sąsiedztwie tych elektrowni, przekazana zostanie do decyzji mieszkańców okolicznych terenów. Jednocześnie proponowane przepisy gwarantują mieszkańcom, którzy zdecydują się „uwolnić” lokalizację okolicznych terenów pod zabudowę nowej infrastruktury wiatrowej, maksymalizację bezpieczeństwa eksploatacji tej infrastruktury.

Podstawowym założeniem nowelizacji w zakresie zmian w ustawie z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych jest utrzymanie podstawowej zasady lokowania nowej elektrowni wiatrowej stanowiącej, że nowa elektrownia wiatrowa może być lokowana wyłącznie na podstawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zwanego dalej „planem miejscowym”.

Obowiązek sporządzenia planu miejscowego lub jego zmiany na potrzeby przedmiotowej inwestycji będzie dotyczył obszaru prognozowanego oddziaływania elektrowni wiatrowej, a nie, jak dotychczas, całego obszaru wyznaczonego zgodnie z zasadą

10h (tj. dla obszaru w promieniu wyznaczonym przez odległość równą dziesięciokrotności całkowitej wysokości projektowanej elektrowni wiatrowej do zabudowy mieszkaniowej).

Zgodnie z założeniami noweli utrzymana zostaje ustawowa, minimalna odległość elektrowni wiatrowej, która nie może być mniejsza niż wyznaczona zgodnie z zasadą 10h. Projektodawcy podkreślają, że (biorąc pod uwagę ograniczenia wynikające z określenia jednej, sztywnej zasady odległościowej) bardziej efektywnym podejściem w tym zakresie jest uelastycznienie zasady odległościowej i oddanie większego władztwa w zakresie wyznaczania lokalizacji elektrowni wiatrowych poszczególnym gminom w ramach procedury planistycznej, tj. dotyczącej uchwalenia lub zmiany planu miejscowego, opracowanego dla elektrowni wiatrowej.

Zakłada się, że plan miejscowy będzie mógł określać inną odległość elektrowni wiatrowej od budynku mieszkalnego, mając na uwadze zasięg oddziaływań elektrowni wiatrowej, z uwzględnieniem określonej w nowelizacji bezwzględnej odległości minimalnej, tj. 700 m. Podstawą dla określania wymaganej minimalnej odległości od zabudowań mieszkalnych będą m.in. wyniki przeprowadzonych konsultacji, czy też obowiązkowo przeprowadzonej strategicznej oceny oddziaływania na środowisko (w ramach której analizuje się m.in. wpływ emisji hałasu na otoczenie i zdrowie mieszkańców), wykonywanej dla projektu planu miejscowego. Identyczna minimalna bezwzględna odległość będzie dotyczyć lokowania nowych budynków mieszkalnych w odniesieniu do istniejącej elektrowni wiatrowej.

Ustawą zostały zmienione również wymagania dotyczące planów miejscowych lokalizujących elektrownie wiatrowe. Obowiązek uchwalenia planu dotyczy całego obszaru położonego w granicach gminy, w której jest lokalizowana elektrownia wiatrowa, znajdującego się w odległości, o której mowa w art. 4 ust. 1 o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych. Dodatkowo do uzasadnienia dołączanego do projektu uchwały w sprawie przystąpienia do sporządzenia takiego planu miejscowego, który przewiduje lokalizację elektrowni wiatrowej, dołącza się przede wszystkim wymiary dotyczące maksymalnej całkowitej wysokości elektrowni wiatrowej, maksymalnej średnicy wirnika wraz z łopatom oraz maksymalnej liczby elektrowni wiatrowych, które zostaną określone w tym planie.

Ustawa nie zmienia natomiast zasad występowania o odszkodowania dla właścicieli nieruchomości związane z uchwaleniem planu miejscowego. Zastosowanie w tym względzie

ma przepis art. 36 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503).

Postanowieniami ustawy uregulowano minimalną odległość od elektrowni wiatrowej, która jest wymagana przy budowie budynków mieszkalnych. Z powodu istotnej, społecznej wagi budownictwa mieszkalnego uznano, że sfera ta powinna zostać uregulowana odrębnie. Podczas lokalizowania budynku mieszkalnego, tak jak w przypadku elektrowni wiatrowych, należy zachować odległość co najmniej 700 m. W tym miejscu warto podkreślić, że w przypadku lokalizowania budynków mieszkalnych wokół istniejącej elektrowni wiatrowej zasada 10h nie będzie już miała zastosowania. Co istotne każda gmina, w tym gminy sąsiednie, mogą ustalać różne odległości od elektrowni wiatrowych, w których nie można lokalizować budynków mieszkalnych, w tym w stosunku do tych samych elektrowni.

W celu przeciwdziałania negatywnemu wpływowi elektrowni wiatrowych na sieci elektroenergetyczne najwyższych napięć wprowadzono minimalną odległość między elektrowniami i sieciami, równą lub większą od trzykrotności maksymalnej średnicy wirnika wraz z łopatom albo równą lub większą od dwukrotności maksymalnej całkowitej wysokości elektrowni wiatrowej, określonej w planie miejscowym, zależnie od tego, która z tych wartości jest większa.

W celu uproszczenia przepisów zmieniono zasady lokalizacji elektrowni wiatrowych od form ochrony przyrody, jak również pozostawiono ustalanie odległości od leśnych kompleksów promocyjnych w procedurze oceny oddziaływania inwestycji na środowisko. Pozostawiono zakaz lokalizacji elektrowni wiatrowych na obszarach parków narodowych, rezerwatów przyrody, parków krajobrazowych i obszarów Natura 2000. Natomiast obowiązek zachowania odległości pozostawiono w przypadku parków narodowych (obowiązuje zasada 10h) i rezerwatów przyrody (nie mniej niż 500 m).

Ustawa przewiduje, że gminy, w których już zostały zlokalizowane elektrownie wiatrowe w oparciu o plan miejscowy, mogą lokować w ich otoczeniu budynki mieszkalne, w tym na podstawie decyzji o warunkach zabudowy lub decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego, o której mowa w art. 4 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, pod warunkiem spełnienia przez taki budynek minimalnej, bezwzględnej odległości 700 m.

Podkreślenia wymaga, że postanowienia planu miejscowego oraz decyzje i pozwolenia dotyczące elektrowni wiatrowych wydane przed dniem wejścia w życie proponowanych

przepisów pozostają w mocy. Możliwa będzie realizacja na ich podstawie poszczególnych przedsięwzięć inwestycyjnych, jeśli spełniają one wymagania minimalnych odległości od zabudowań mieszkalnych wprowadzanych opiniowana ustawą nowelizującą.

Jednakże możliwość tzw. uelastycznienia przez gminy minimalnej odległości będzie powiązana z dodatkowymi obowiązkami w zakresie konsultacji z mieszkańcami tych gmin. m.in. poprzez dyskusje publiczne. W tym celu, w regulacjach dotyczących lokalizacji elektrowni wiatrowych, wprowadza się dla gminy wymóg zorganizowania dyskusji publicznych, z udziałem zainteresowanych mieszkańców i innych interesariuszy, nad możliwymi do ujęcia w planie miejscowym rozwiązaniami, w szczególności w zakresie dotyczącym opracowanych projektów zmian, które wyznaczają nowe ramy dla budowy lub przebudowy elektrowni wiatrowej. W dyskusjach publicznych dotyczących planu miejscowego dla elektrowni wiatrowej, uczestniczyć będą obowiązkowo wójt, burmistrz albo prezydent miasta, jego zastępca lub sekretarz gminy, przewodniczący lub wiceprzewodniczący rady gminy lub inny radny wskazany przez przewodniczącego, przedstawiciel inwestora elektrowni wiatrowej (jeśli występuje), przedstawiciel gminnej komisji urbanistyczno-architektonicznej. Zakłada się, że powyższe grono przedstawicieli będzie właściwe dla przeprowadzenia niezbędnych konsultacji i wyjaśnienia ewentualnych wątpliwości zgłaszanych przez mieszkańców. Jednocześnie wydłużone zostały terminy i doprecyzowane zasady dotyczące wyłożenia do publicznego wglądu i przyjmowania uwag do projektu planu miejscowego.

Procedura dodatkowych obligatoryjnych dyskusji publicznych dotyczących projektów i założeń przyjętych w planie miejscowym ma na celu dostarczenie mieszkańcom terenów, które potencjalnie znajdowałyby się w zasięgu oddziaływania elektrowni wiatrowej, informacji m.in. o:

- planowanym zakresie inwestycji, w tym maksymalnej całkowitej wysokości elektrowni wiatrowej i maksymalnej całkowitej średnicy wirnika wraz z łopatomy,
- szczegółach i kolejnych etapach procedury planistycznej (mającej na celu ulokowanie elektrowni w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego) oraz uprawnieniach przysługujących w tym zakresie mieszkańcom,
- szczegółach i kolejnych etapach procedury środowiskowej (określenie oddziaływania na środowisko i określenie szczegółowych warunków lokalizacji inwestycji) oraz uprawnieniach przysługujących w tym zakresie mieszkańcom.

Ponadto w celu uwzględnienia interesów mieszkańców gminy pobliskiej, na której tereny może oddziaływać elektrownia wiatrowa, powstająca w sąsiedniej gminie, wprowadzono także obowiązek uzyskania opinii wójta, burmistrza albo prezydenta miasta tej gminy (gmin) pobliskiej, dotyczącej projektu planu miejscowego sporządzanego w celu lokalizacji elektrowni wiatrowej. Gmina pobliska, to gmina, której tereny znajdują się w odległości mniejszej niż odległość określona zasadą 10h od elektrowni wiatrowej. Mieszkańcy gminy pobliskiej będą informowani o planowanym terminie zaopiniowania takiego projektu planu miejscowego i możliwości wnoszenia do niego uwag.

W ustawie przewiduje się także rozwiązania umożliwiające partycypację lokalnej społeczności w korzyściach, jakie niesie lokalizacja na danym terenie elektrowni wiatrowej.

Ustawa zakłada przeznaczenie, przez inwestora realizującego inwestycję polegającą na budowie elektrowni wiatrowej, co najmniej 10% mocy zainstalowanej elektrowni wiatrowej stanowiącej przedmiot tej inwestycji do objęcia przez mieszkańców gminy, aby mogli oni uzyskać status prosumenta wirtualnego. Dzięki proponowanym zmianom każdy mieszkaniec, będący odbiorcą końcowym w gospodarstwie domowym, w gminie, na terenie której jest planowana budowa elektrowni wiatrowej, będzie mógł, na zasadzie dobrowolności, zawrzeć z inwestorem umowę, o której mowa w art. 4a ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, aby na jej podstawie zostać prosumentem wirtualnym. Kluczowe znaczenie w tym procesie ma gmina, której zadaniem jest określenie liczby mieszkańców gminy potencjalnie zainteresowanych przystąpieniem do umowy z inwestorem. Proponowana regulacja określa zasady współpracy mieszkańców gminy z inwestorem, jak również inwestora z gminą.

Kolejnym istotnym elementem proponowanych zmian jest zwiększenie obowiązków podmiotu eksploatującego elektrownię wiatrową w kwestii zapewnienia jej bezpiecznej eksploatacji. Ustawą wprowadza się dodatkowe obowiązki dotyczące przeprowadzania czynności technicznych istotnych dla zapewnienia bezpieczeństwa eksploatacji elementów technicznych elektrowni wiatrowych, które będą realizowane przez wyspecjalizowane techniczne serwisy komercyjne, certyfikowane przez Urząd Dozoru Technicznego (dalej „UDT”). Działania tych serwisów będą monitorowane i weryfikowane przez UDT. W uzasadnieniu do projektu ustawy podkreśla się, że co do zasady nie są to wymogi inne niż wynikające z potrzeby utrzymania obiektów w prawidłowej kondycji technicznej, zapewniającej bezpieczeństwo dla otoczenia. Prezes UDT będzie okresowo certyfikował (co

5 lat) oraz weryfikował kompetencje i zasoby podmiotu prowadzącego usługi serwisu technicznego elementów technicznych elektrowni wiatrowej, biorąc pod uwagę m.in. posiadany personel, jego kompetencje i uprawnienia do wykonywania określonych czynności serwisowych. Prowadzony będzie rejestr podmiotów mogących świadczyć tego typu usługi.

Mając na względzie powyższe uwarunkowania i cele, ustawa nowelizująca przewiduje wprowadzenie szeregu modyfikacji, w szczególności dostosowujących proces przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie budowy elektrowni wiatrowych do zmian dokonywanych w ustawie o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych w :

- ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane,
- ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym,
- ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,
- ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,
- ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących.

W ustawie wprowadzono przepisy o charakterze intertemporalnym dotyczące w szczególności obowiązujących aktów planistycznych oraz regulujące kwestie możliwości lokalizacji elektrowni wiatrowych w oparciu o plany miejscowe, które obowiązywały w dniu wejścia w życie ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych. Przepisy rozstrzygają również o ważności pozwoleń na budowę albo decyzji o warunkach zabudowy odnoszących się do elektrowni wiatrowych wydanych przed wejściem w życie przywołanej powyżej ustawy.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, w wyjątkiem przepisów dotyczących włączenia mieszkańców gminy, na terenie której zlokalizowana ma być elektrownia wiatrowa do katalogu prosumentów wirtualnych, które wejdą w życie z dniem 2 lipca 2024 r.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Opiniowana ustawa została uchwalona w oparciu o projekt wniesiony do Sejmu przez Radę Ministrów w dniu 7 września 2022 r. (druk sejmowy nr 2938). Marszałek Sejmu skierowała projekt ustawy do Komisji do Spraw Energii, Klimatu i Aktywów Państwowych

oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej. Po przeprowadzeniu pierwszego czytania i rozpatrzeniu projektu ustawy w dniach 24 i 26 stycznia 2023 r., Komisje wniosły o jego uchwalenie w brzmieniu zawartym w sprawozdaniu (druk sejmowy nr 2962).

Podczas drugiego czytania projektu opiniowanej ustawy, które odbyło się na 72. posiedzeniu Sejmu w dniu 7 lutego 2023 r., zgłoszono do niego 14 poprawek (druk sejmowy nr 2962–A).

W trzecim czytaniu w dniu 8 lutego 2023 r., na tym samym 72. posiedzeniu, Sejm za rekomendacją Komisji przyjął 1 poprawkę. W ostatecznym głosowaniu projekt ustawy poparło 214 posłów, 27 osób było przeciw, zaś 209 posłów wstrzymało się od głosu.

W toku sejmowego postępowania legislacyjnego w trakcie prac Komisjach najistotniejszą zmianą dokonaną w projekcie opiniowanej ustawy było zwiększenie bezwzględnej odległości minimalnej elektrowni wiatrowej od zabudowań mieszkalnych z 500 m do 700 m. Jedyna zaaprobowana przez Komisje, ze zgłoszonych w drugim czytaniu, poprawka miała charakter porządkujący, wynikający z wprowadzenia na etapie prac w Komisjach poprawki odnoszącej się do tzw. bezwzględnej odległości minimalnej. W pozostałym zakresie do projektu ustawy wprowadzono poprawki o charakterze techniczno-legislacyjnym, które nie zmieniały pierwotnego zakresu przedłożenia w sposób znaczący.

III. Uwagi szczegółowe

1. W myśl § 84 Zasad techniki prawodawczej (Ztp) jeżeli zmiany wprowadzane w ustawie miałyby być liczne albo miałyby naruszać konstrukcję lub spójność ustawy albo gdy ustawa była już poprzednio wielokrotnie nowelizowana, opracowuje się projekt nowej ustawy. Mając na uwadze obszerność i zakres nowelizacji ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, należy stwierdzić, że zachodzi jedna z przesłanek wystarczających do zastosowania przywołanego § 84 Ztp (zobowiązującego do wydania w takiej sytuacji nowej ustawy).

2. Art. 1 pkt 10, w zakresie art. 6g ust. 3 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych – zgodnie z proponowanym przepisem ust. 3 wójt (burmistrz albo prezydent miasta) gminy, na terenie której jest lokalizowana elektrownia wiatrowa, ogłasza w prasie miejscowej, przez obwieszczenie oraz udostępnienie w Biuletynie Informacji Publicznej na

stronie podmiotowej urzędu gminy lub miasta, a także w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości, informację o możliwości objęcia udziału w mocy zainstalowanej elektrowni wiatrowej, określając formę, miejsce i termin składania zgłoszeń objęcia udziału w mocy zainstalowanej. Dążąc do zapewnienia jednolitości w zakresie formułowania w ustawie przepisów tego rodzaju oraz mając na uwadze rozwiązania przyjęte w innych przepisach procedowanej ustawy (art. 6a, art. 6c, art. 6d ust. 2), dotyczących sposobu ogłaszania informacji odnoszących się do inwestycji w zakresie elektrowni wiatrowych przez wójta gminy, w przypadku których dana informacja udostępniana jest także na stronie podmiotowej urzędu gminy lub miasta, rekomenduje się przyjęcie zaproponowanej poniżej poprawki.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 10, w art. 6g w ust. 3 w zdaniu pierwszym po wyrazach „urzędu gminy lub miasta,” dodaje się wyrazy „na stronie podmiotowej urzędu gminy lub miasta,”;

3. W art. 1 w pkt 15, art. 8d w ust. 5 w pkt 3 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych proponuje się dokonać korekty redakcyjnej polegającej na zastąpieniu wyrazów „bieżących obsług” wyrazami „bieżącej obsługi”.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 15, art. 8d w ust. 5 w pkt 3 wyrazy „bieżących obsług” zastępuje się wyrazami „bieżącej obsługi”.

4. Art. 1 pkt 15, art. 8q ust. 10 –zgodnie z art. 111 pkt 12 ustawy o finansach publicznych dochodami podatkowymi i niepodatkowymi są grzywny, mandaty i inne kary pieniężne, o ile odrębne ustawy nie stanowią inaczej. Treść tego przepisu powoduje, że regulacje w przepisach szczególnych, w myśl których kary pieniężne stanowią dochód budżetu państwa są zbędne. W związku z powyższym proponuje się następującą poprawkę.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 15, w art. 8q skreśla się ust. 10.

Niezależnie od powyższego w ust. 5 w art. 8q proponuje się zmianę o charakterze

redakcyjnym uwzględniającą, że w ust. 4 tego przepisu nie wprowadzono nowej kary pieniężnej, a odnosi się on jedynie do wysokości kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 art. 8q.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 15, w art. 8q w ust. 5 wyrazy „Kara pieniężna, o której mowa w ust. 4” zastępuje się wyrazami „Wysokość kary pieniężnej, w przypadku o którym mowa w ust. 4”.

5. Art. 18 – przepisy art. 18 z jednej strony nakładają na przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie dokonywania czynności i przeglądów serwisowych elementów technicznych elektrowni wiatrowej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy obowiązek uzyskania wpisu do rejestru, o którym mowa we wprowadzanym do ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych art. 8c ust. 1, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej nowelizacji. Z drugiej zaś przewidują obowiązek zapewniania przez eksploatującą elektrownię wiatrową, że elementy techniczne będą poddawane czynnościom serwisowym i przeglądom przez przedsiębiorcę, który nie uzyskał wpisu do rejestru, o którym mowa w przywołanym powyżej art. 8c ust. 1, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie nowelizacji. Tak sformułowany przepis intertemporalny budzi wątpliwości po pierwsze wprowadza obowiązek dla ww. przedsiębiorców uzyskania wpisu do rejestru, określając ponadto graniczny termin w jakim należy tego dokonać. Przepisy materialne ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, w nowym brzmieniu, nie nakładają na przedsiębiorców obowiązku uzyskania wpisu do rejestru, jak również nie określają maksymalnego terminu w jakim należy go uzyskać. To po stronie przedsiębiorców jest decyzja czy zamierzają prowadzić działalności w tym zakresie, a co za tym idzie podejmą starania o wpis do rejestru. Po drugie wydaje się, że eksploatujący elektrownię wiatrową na podstawie przepisów materialnych (art. 8b ust. 1 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych) i tak obowiązani są do poddawania elementów technicznych elektrowni wiatrowej czynnościom i przeglądom serwisowym realizowanym zgodnie z zaleceniami i częstotliwością określonymi w dokumentacji techniczno-ruchowej i instrukcji eksploatacji elektrowni wiatrowej. Wydaje się, że celem art. 18 jest wprowadzenie regulacji intertemporalnej, zgodnie z którą obowiązek wymagany, na podstawie nowowprowadzanego art. 8b ust. 1 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, w okresie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nowelizującej, może być realizowany przez

przedsiębiorcę, który nie uzyskał wpisu do rejestru. Tym samym art. 18, jest przepisem o charakterze czasowym, modyfikującym przez określony czas, stosowanie nowowprowadzonych przepisów. W związku z tym proponuje się rozważenie poprawki zakładającej nową redakcję tego przepisu.

Propozycja poprawki:

art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. W terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy czynności i przeglądy serwisowe elementów technicznych elektrowni wiatrowej, o której mowa w art. 8b ust. 1, ustawy zmienianej w art. 1, może wykonywać przedsiębiorca, który nie został wpisany do rejestru podmiotów wykonujących czynności i przeglądy serwisowe elementów technicznych elektrowni wiatrowej, o którym mowa w art. 8c ust. 1 tej ustawy.”.

Mirosław Reszczyński

Główny legislator